

метътъ АВ. Да допуснемъ, че свѣтлината, която реагира на вашето око, минава презъ него и хвърля сѣнка. Понеже лъчитѣ минаватъ презъ лещата С на окото и се отразяватъ на другата страна, ние получаваме образъ, обратенъ на АВ и по-голѣмъ отъ него — A^1B^1 . Предметътъ АВ е реаленъ, A^1B^1 е негово отражение, като въ огледало. Следъ това вие наново проектирате отражението A^1B^1 навънъ. Това отражение реагира върху центъра на вашия мозъкъ. Това става въ нѣколко фази, които сега нѣма да обяснявамъ. Следъ това вие придобивате известна идея за предмета и започвате да го описвате. Предметътъ АВ може да бжде неодушевенъ, а може да бжде и човѣкъ, съ височина около 165 см. — нормална мѣрка за срѣдния ръстъ на човѣка. Височината на този субектъ опредѣля неговия стремежъ нагоре. Колкото по-високъ ръстъ има човѣкъ, толкова по-благоприятни сж условията за неговото развитие. И въ растителното царство височината на растенията, на дърветата е въ зависимостъ отъ условията. Когато влизате въ гора, въ която дърветата сж близо едно до друго, ще забележите, че всѣко дърво има стремежъ да расте на високо. Тамъ се забелязва едно надпреварване между дърветата, всѣко едно иска да израсте по-високо отъ съседнитѣ. Този стремежъ е много естественъ: всѣко дърво иска да се издигне надъ другитѣ, да не го засѣнчватъ, да не го лишаватъ отъ слънчевата свѣтлина.